

Pomislite le moje stanje, mojo nesrečo in recite, ali ni bila pravična moja jeza?

Da bi bila šla takoj domov, bilo bi dobro; a bila sem še od petja razburjena in nisem se mogla krotiti. Vse se je spogledalo, in nebrojno zabavljic je

doletelo žida in mene. Karr je pri tem zaklel in odšel.

Drugi dan je bil že ves dogodek prav lažnivo zasukano popisano, in o nadutosti in surovosti Lidije Raabove je zvedelo celo mesto. Grofica Flunkova

Jezusa devajo v grob. (Slika Rafaelova.)

mi je pisala še tisti dan jezno pismo, v katerem mi je po dolgem oštevanju prepovedala, naj ne vstopim več v njeno hišo, in mi najodločneje odrekla vsako nadaljno podporo. — Hudo je bilo zame. Moj oče, kakor veste, so bili za knjigo-

vodjo v Lemmovi trgovini; odkar so rajna mati umrli, ni bilo sreče pri hiši. Saj vam je znano, da so me zadnja leta imele redovnice zastonj. Oče so vse porabili, in delali smo dolg na dolg. Od doma nisem mogla pričakovati podpore,